

Vandelsattest om mit Ophold paa dagevis eller ugevis i de og de Byer. Der er det selvfølgelig — og det tror jeg ogsaa allerede sker i Praksis —, at Amtmændene indsende disse Andragender og gøre opmærksom paa, hvad der mangler, og at disse Ting ikke kunne skaffes til Veje. Lod Amtmændene dem ligge, vilde det jo nemlig være Amtmændene, paa hvis Skøn det skulde bero, om saadanne Andragere, uanset denne uoplyste Part af deres Ophold her i Landet, skulde optages paa Lovforslaget eller ej, men det er selvfølgelig, at det er ikke Amtmændene, hvem dette Skøn kan tilkomme, det er Regeringen og derefter Rigsdagens to Ting. Men jeg tror, og jeg har set forskelligt, saaledes at jeg kan sige det temmelig sikkert, at det ogsaa er Praksis, at naar Amtmændene naa til et saadant Punkt, at man maa sige: De og de Oplysninger kunne ikke skaffes til Veje, saa indsende de Andragendet, saa at det bliver Regeringen, som tager Skønnet over, om vedkommende Andrager kan optages paa Forslaget eller ej. Der kan naturligvis være Amtmænd, der stille nogle ganske særlige og unødvendige Krav, saaledes som den Amtmand, den ærede Ordfører omtalte, som ikke havde ladet sig nøje med Andragerens egen Oplysning om, at han ingen Børn havde i sit Ægteskab, men forlangte dette attesteret. Men paa den anden Side kan det dog heller ikke volde Vanskelighed, idet Andragendet jo som oftest vil være attesteret af et Par troværdige Mænd, og denne Attest gælder det hele, gælder hans Ophold her i Landet, at han er Ejendomsbesidder i Byen, hvis han er det, at han har været her saa og saa længe, og ogsaa gælder Spørgsmaalet om, hvorvidt han er gift, maaske med en dansk Kvinde, og hvorvidt han har Børn eller ikke har Børn. Det vil i Almindelighed staa sammen og blive attesteret sammen. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Samlivet med Børnene skal jeg tage det af den ærede Ordfører omtalte under Overvejelse. Det er jo nemlig noget nyt, der er kommet til i Cirkulæret af 1900, og som ikke fandtes i Cirkulæret af 1885, idet det refererer sig til den nylig udkomne Lov, og det er — saaledes forstaar jeg ogsaa den ærede Ordfører — meget rimeligt, at der kan findes en Form, som tydeligere og klarere udtrykker, hvad det er, man ønsker, og hvad det er, der kræves med Hensyn til dette Spørgsmaal, end det er udtrykt i Cirkulæret. Den ærede Ordfører

gjorde opmærksom paa en Fejl i Lovforslaget, nemlig at Nr. 95 stod opført i Lovforslaget som boende i Rønne. Ja, det er ganske vist en Fejl, men det oplyses allerede i Anmærkningerne, idet Anmærkningerne rigtig oplyse, at han er Stenhugger af Svaneke og har været i Svaneke siden 1892.

Justitsministeren (Alberti): Lige over for den Bemærkning, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) rettede til mig, ønsker jeg at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at han vist ganske har overset, at paa den Tid, dette Lovforslag blev udarbejdet og forelagt paa Rigsdagen, fungerede jeg som Indenrigsminister; saa at det er mig og ingen anden, det skyldes, at den omtalte Mand er bleven optaget paa Lovforslaget. Men samtidig ønsker jeg dog at forvare mig imod, at der i denne Handling fra min Side skulde ligge nogen som helst Erkendelse af, at Socialdemokratiet nogen Sinde har gavnet eller vil gavne vort Samfund.

Meyer: For den første Udtalelse fra den ærede Justitsministers Side er jeg ham meget taknemmelig. Det glæder mig, at det netop skyldes den ærede Justitsminister, idet Forslaget er udarbejdet under hans Ledelse af Indenrigsministeriet. Den anden Udtalelse maa jeg derimod sige, at jeg beklager i højeste Grad, thi det vidner jo om, at den ærede Justitsminister, som hører til det System, der nu har taget Sæde i vort Statsliv og skulde føre os videre frem, ikke har den samme Opfattelse af Socialdemokratiets Betydning, som tidligere ofte er kommen til Orde. Jeg har tilladt mig før at anføre en afdød Højreministers, nemlig Ingerslevs, Udtalelse om Socialdemokratiet. Den er citeret mange Gange — det er for Resten ikke den eneste Højreudtalelse, man for den Sags Skyld kunde bruge. Men det glæder mig i hvert Fald at kunne henlede Opmærksomheden paa, at der selv hos en Højreminister har været en tilstrækkelig aaben Erkendelse af, at Socialdemokratiet havde en virkelig Samfundsbetydning og udrettede noget godt for vort Samfund. Jeg tror nu heller ikke, at den højttærede Venstrejustitsminister vil være af den Opfattelse, at Socialdemokratiets sociale Betydning er saa ringe, som han tillod sig at udtale. Jeg er ganske overbevist om, at han i sit Hjerte alligevel tillægger os mere Betydning; end han tillod sig at sige før.